

فصلنامه علمی - پژوهشی زبان پژوهی دانشگاه الزهراء(س)
سال نهم، شماره ۲۴، پاییز ۱۳۹۶

بررسی طرحواره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی^۱

محمد پاکنژاد^۲

الخاص ویسی^۳

محمود نقیزاده^۴

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۰/۳۰

تاریخ تصویب: ۹۵/۱۱/۴

چکیده

در پژوهش حاضر، استعاره‌های رایج در پیکرهٔ ضربالمثل‌های شمال خوزستان، در چارچوب معنی‌شناسی شناختی بر اساس مدل انتخابی «طرحواره‌های تصویری گرین و ایوانز» (۲۰۰۶) بررسی می‌شوند. ثبت و ضبط کردن زبان‌ها و گویش‌ها یکی از عوامل حفظ و انتقال صحیح زبان از نسلی به نسل دیگر است. یکی از علل فراموشی تدریجی زبان‌های

^۱ شناسه دیجیتال (DOI): 10.22051/JLR.2017.7742.1034

^۲ دانشجوی دکتری، گروه زبان‌شناسی همگانی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران؛ pknzhd@iaud.ac.ir

^۳ استادیار گروه زبان‌شناسی و ادبیات زبان‌های خارجی، دانشگاه پیام نور، ایران (نویسنده مسئول)؛ drvaysi@khz.pun.ac.ir

^۴ استادیار گروه زبان‌شناسی و ادبیات زبان‌های خارجی، دانشگاه پیام نور، ایران؛ mahmoodnaghizadeh@khu.pnu.ac.ir

محلی را می‌توان در نبود متون ادبی آنها دانست. در این راستا، ضربالمثل‌ها می‌توانند به عنوان بخشی از فرهنگ هویت ملی، هویت فردی و اجتماعی نقش عظیمی را در انتقال و شناخت مفاهیم و مطالعات زبانی ایفا کنند. نقش ضربالمثل‌ها و کشف ساختار نظام شناختی آنها در راستای ارتباط با محیط پیرامون خود، تأثیر بسزایی بر چگونگی انتخاب عناوین و پردازش هدفمند آنها در گویش‌های مختلف ایرانی دارد. از این رو اتحام این تحقیق در قالب معنی‌شناسی شناختی اهمیت پیدا می‌کند. این پژوهش به شیوه توصیفی- استقرایی انجام گرفته و بخشی از داده‌های جمع‌آوری شده از طریق روش میدانی از گویشوران بومی منطقه بوده است. نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان می‌دهد که تعامل تجربه و محیط پیرامون در شکل‌گیری طرحواره‌ها و استعاره‌های مفهومی نقش ارزشمندی را در کاربرد مفاهیم شناخته شده در گفتمان مخاطبان ایفا می‌کند؛ همچنین انواع کلی طرحواره‌های مشخص شده در مدل گرین و ایوانز (۲۰۰۶) از جمله طرحواره‌فضا، طرحواره حرکتی، طرحواره ظرف (حجم)، نیروی متقابل، طرحواره اتحاد و طرحواره موجودیت، در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی یافت می‌شود.

واژه‌های کلیدی: معنی‌شناسی شناختی، طرحواره‌های تصویری، گویش دزفولی، ضربالمثل، استعاره، زبان‌های محلی

۱. مقدمه

زبان‌شناسی شناختی^۱ ریشه در مباحث زبانی و علوم شناختی نوظهور در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ میلادی، به ویژه در بررسی مقوله‌بندی^۲ در ذهن انسان و روان‌شناسی گشتالتی دارد (ایوانز^۳ و گرین^۴، ۲۰۰۶: ۳). این شاخه از علم درواقع واکنشی به جهان‌بینی عینیت‌گرای^۵

¹ cognitive linguistic

² categorization

³ Evans

⁴ Green

⁵ objective

سنت انگلیسی-آمریکایی بود که در فلسفه و رویکردهای مرتبط با آن تأثیر بسزایی داشته است و همچنین می‌توان آن را واکنشی به معناشناسی مبتنی بر شرط صدق دانست که در زبان‌شناسی صورت گرا به وجود آمده بود. زبان‌شناسی شناختی رویکردی در مطالعه زبان است که در آن، توانایی زبانی انسان متمایز از دیگر توانایی‌های شناختی وی در نظر گرفته نمی‌شود (عبدالکریمی، ۱۳۹۳: ۱۰۴). درواقع، زبان‌شناسی شناختی نگاهی دیگر گونه به زبان است که مبتنی بر مشاهدات و تجربه‌های انسان از جهان پیرامونش می‌باشد. مشاهدات و تجربه‌های منحصر به فرد هر انسان از پیرامونش، تعیین کننده چگونگی در ک وی از جهان است و در نتیجه، منجر به مفهوم‌سازی ای می‌شود^۱ که ویژه خود اوست. به عبارت دیگر، یکی از مفاهیم مطرح در حوزه معناشناسی شناختی، ساختار مفهومی و مفهوم‌سازی^۲ است (روشن، ۱۳۹۲، الف) که بر اساس آن، آنچه توسط حواس پنج‌گانه انسان در ک می‌شود، در قالب اطلاعاتی مجزا، اما مرتبط با هم در ذهن طبقه‌بندی و ذخیره و به صورت مفهوم در ذهن انباسته می‌گردد. به بیان دیگر، مفهوم‌سازی عبارت است از بازنمود تجارب جسمانی شده انسان، یعنی انسان پس از تعامل با محیط پیرامون و برقراری ارتباط جسمانی با جهان خارج، مفاهیمی را می‌سازد و در ذهن خویش ذخیره می‌کند. در این دیدگاه، مشاهدات و تجربه‌های فرد در قالب مفاهیمی چون طرحواره تصویری^۳ و استعاره^۴ مورد بررسی قرار می‌گیرند. طرحواره‌های تصویری زیربنای شکل گیری استعاره‌ها در رویکرد شناختی هستند. این پژوهش به بررسی طرحواره‌های تصویری موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی می‌پردازد. گوییش‌ها سرمايه‌های گران‌قدیمی هستند که عناصر زبانی و ادبی از فرهنگ‌های گوناگون را در خود جای داده‌اند. ضربالمثل‌ها منعکس کننده بخشی عظیمی از فرهنگ عام و ادبیات شفاهی هستند، بر همین اساس، در تحقیق حاضر تلاش شده تا در چارچوب زبان‌شناسی شناختی، ضربالمثل‌های گوییش دزفولی در قالب طرحواره‌های موجود جانمایی شوند تا ظرفیت‌های شناختی این گوییش مشخص گرددند.

¹ conceptual system² conceptualization³ image schema⁴ metaphor

۲. ساخت معنا در معناشناسی شناختی

روشن(۱۳۹۲ب) به نقل از سویس^۱، یکی از پیشوان زبان‌شناسی شناختی، رویکرد مشروط به صدق^۲ را این گونه تعریف می‌کند: «با بررسی معنا به عنوان رابط بین کلمه و جهان پیرامون، معنی‌شناسی مشروط به صدق، سازمان شناختی را از نظام زبانی حذف می‌کند.» (سویتسر، ۱۹۹۰: ۴). در مقابل این نظریه، معنی‌شناسی شناختی معنای زبانی را به مثابه تجلیگاه ساختار مفهومی^۳ در نظر می‌گیرد؛ در این رویکرد، ساختار مفهومی به معنای ساختار بازنمایی ذهنی^۴ است. ساختار مفهومی همان مسیری است که باعث شد تا معنی‌شناسی شناختی نسبت به سایر رویکردها رویکردی متفاوت به معنای زبانی داشته باشد. تالمی^۵ یکی دیگر از پیشوان زبان‌شناسی شناختی در دهه ۱۹۷۰، معناشناسی شناختی را این گونه تعریف می‌کند: «تحقیقات در معناشناسی در واقع تحقیق و بررسی درباره سازمان و محتوای مفهومی در زبان است» (تالمی، ۲۰۰۰: ۴). لیکاف^۶ (۱۹۹۰: ۱۲۵) اعتقاد دارد که انسان تجربیات خود را از جهان خارج کسب و در ذهن خویش به صورت مفاهیمی انبار می‌کند. این مفاهیم باید بتوانند در ایجاد ارتباط به کار روند، لذا از ماهیتی کاملاً اختیاری برخوردارند. در مقایسه با دیدگاه سوسور^۷ و لانگاکر^۸ (۱۹۸۷: ۱۱)، این نکته به صراحت و روشنی بیان شده است که سوسور در مطالعات خود مفهوم نشانه زبانی را پذیرفته با این تفاوت که وی نشانه را در سطح واژه به کار می‌برد اما در نقطه مقابل وی، لانگاکر و لیکاف همین تعبیر را به واحدهای بزرگتری تا سطح جمله نیز تعمیم داده‌اند (دییر مقدم، ۱۳۷۸: ۶۱). در پژوهش‌هایی که لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) به عنوان پیشتازان معنی‌شناسی شناختی انجام داده‌اند، بر وجود عنصری بنیادین در مقوله‌بندی انسان از جهان پیرامون و همچنین فرایندهای وابسته به اندیشیدن ما در قالب طرح‌های تصویری اشاره کرده‌اند.

^۱ Sweetser

^۲ truth condition

^۳ conceptual structure

^۴ mental representation

^۵ Talmy

^۶ Lakoff

^۷ Saussure

^۸ Langacker

۳. طرحواره‌های تصویری^۱ و ساخت‌های استعاری

نظریه طرحواره‌های تصویری از همان ابتدای امر در معناشناسی شناختی مطرح شد و بر علومی مانند روان‌شناسی و روان‌شناسی رشد بسیار تأثیرگذار بود و به‌طور گستره‌ای مورد بررسی صاحب‌نظران این حوزه قرار گرفت. لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) در اثر ارزشمند خویش با عنوان استعاره‌هایی که با آنها زندگی می‌کنیم، که سرآغاز مطالعه استعاره از منظر شناختی است، به پیچیدگی موجود در بازنمایی مفهومی اشاره کردند و با طرح پرسش «این پیچیدگی از کجا نشئت گرفته است؟» به دنبال پاسخ بهینه آن بودند. پاسخ آنها به این پیچیدگی تا حد زیادی به دلیل رابطه محکم بین مفاهیمی است که انسان آنها را به دلیل ماهیت فیزیکی و طبیعت برگرفته از بدن خود به وجود می‌آورد. از منظر این دیدگاه، شکل فیزیکی بدن ما به‌طور مستقیم عاملی تأثیرگذار در نحوه ساخت پیکربندی مفاهیم ذهنی ما است. رویکرد معناشتاختی به دنبال این حقیقت است که معماری شناخت بشر بر عهده مفاهیم بوده و کاربردی ترین راه برای فهم جهان خارج محسوب می‌شود؛ به این ترتیب، معناشناسی شناختی در مقابل دو رویکرد مصدقی (عینیت‌گرایی) و ذهن‌گرایی قرار می‌گیرد و مدعی است که مفاهیم به تجربه ما در زندگی مربوط می‌شوند. در این مورد یو^۲ (۲۰۰۳: ۴۰) بر این اعتقاد است که مفهوم‌سازی ذهن و فعالیت‌های ذهنی انسان اساساً بر مبنای استعاره‌هایی است که از تطابق حوزه جسم و تجربه جسمانی انسان شکل می‌گیرند. جانسون (۱۹۸۷) در کتاب بدن در ذهن به این استدلال می‌پردازد که تجربه‌های بدن‌مند درون نظام مفهومی، طرحواره‌های تصویری را به وجود می‌آورند؛ طرحواره‌های تصویری از تجربیات دریافتی و حسی نشئت می‌گیرند که نتیجه تعامل ما با جهان و محیط اطرافمان هستند. بر همین اساس، مendlر^۳ (۲۰۰۴) اعتقاد دارد که فیزیولوژی رشد، طرحواره‌های تصویری نوظهور هستند، به این معنا که این طرحواره‌ها ساختارهای دانش ذاتی نیستند بلکه در مراحل آغاز رشد، کودک یاد می‌گیرد که چگونه با محیط فیزیکی اطراف خود تعامل برقرار کند و دست خود را برای گرفتن اشیای اطراف خود دراز کند و این تجربه حاصل عملکرد بدن و تعامل او با جهان خارج است.

¹ image schema

² Yu

³ Mendler

یکی از پژوهش‌های مهمی که در مسیر نظریه استعاره مفهومی شکل گرفته است، معطوف به ماهیت مادی همین مبنای تجربی یعنی همانا تجسم جسمی شدگی^۱ است. منبع الهام‌بخش در این مورد، همان وجهی از این مفهوم است که به استعاره معطوف می‌شود. در این مورد می‌توان به مقاله روبر^۲ (۲۰۰۶) اشاره کرد که این مفهوم یعنی تجسم و سابقه تاریخی آن را در زبان‌شناسی شناختی معرفی کرده است. بنا بر نظر لیکاف و جانسون (۱۹۸۰: ۱۱۲)، ما نه تنها مفهومی را از طریق مفهومی دیگر دریافت می‌کنیم، بلکه مفاهیم ذهنی و غیرملموس را نیز در قالب مفاهیمی که برایمان ملموس‌تر و معلوم‌ترند درمی‌یابیم؛ بنابراین ملموس‌سازی و جسمیت‌بخشی، در نوع خود، قلمرو و مبدأ ما برای طرحواره‌سازی است. جانسون (۱۹۸۷) مفهوم تجسم را بر حسب طرحواره‌های تصویری معرفی می‌کند که گشتالت‌های به تجسم درآمده تجربی هستند. به گفته‌وی، «یک طرحواره تصویری الگویی پویا و تکرارشونده از تعاملات ادراکی و طراحی حرکتی ماست که به تجربه ما انسجام و صورت می‌بخشد». برای مثال، حجم نوعی طرحواره تصویری است که به تجربه ما از قراردادن چیزی درون یک ظرف و برداشتن آن از داخل فضای محدودشده آن ظرف مربوط است. طرحواره‌های تصویری را باید پیش‌مفهومی شکل می‌گیرند. کژزووسکی^۳ (۱۹۹۳) به بررسی ابعاد سنجش طرحواره‌های تصویری پرداخته و بحث درباره تجسم و تعابیر گوناگون را می‌توان در نوشه‌های تالمی، ژلایف^۴ و فرانک^۵ (۲۰۰۷) یافت. افراشی (۱۳۹۰) طرحواره‌ها را الگوهای ادراکی و پیش‌ادراکی و پیش‌مفهومی می‌داند که در مرحله بعد، انسان آنها را به حوزه مجرد و انتزاعی نیز تعمیم می‌دهد. گرین و ایوانز (۱۵۷: ۲۰۰۶) به یک اصل بنیادی در ماهیت معناشناسی شناختی در ارتباط موجود بین ساختارهای مفهومی و دنیای پیرامون اشاره دارند. آنها معنی‌شناسی شناختی را آغازگر ارتباط میان انسان و دنیای پیرامون بر اساس تجربه‌های کسب شده فرض می‌کنند و بر همین اساس، ساختار مفهومی را بیان می‌کنند و ضمن این که طرحواره‌های تصویری را به عنوان یک زیرمجموعه از ساختار

¹ embodiment² Rohrer³ kozeszwolski⁴ Zlatev⁵ Frank

مفهومی و تجسمی به حساب می‌آورند، در توصیف و تحلیل نظریه طرحواره تصویری از دو اصل مهم در معنی‌شناسی بهره می‌گیرند و ارتباط این دو اصل با یکدیگر را لازم می‌دانند؛ اولین اصل، ساختار مفهومی است که از تجسم نشست گرفته و به آن فرضیه تجسم یافته^۱ نیز اطلاق می‌گردد و اصل دوم، در پی انکاس ساختار معنایی ساختار مفهومی بوده و به آن «اصل شناخت مفهومی»^۲ گفته می‌شود. با بررسی‌های انجام‌شده می‌توان اصل اول را با دیدگاه جانسون (۱۹۸۷) منطبق دانست و اصل دوم را با نظریه تالمی (۲۰۰۰) همسان دید (ایوانز و گرین، ۲۰۰۶: ۱۷۷). اصغری (۲۰۱۳) در پژوهش خود به بررسی طرحواره‌های موجود در عزلیات حافظ پرداخته و بحث درباره تعابیر گوناگون در ایات این شاعر بر جسته را از منظر مفاهیم انتزاعی تحلیل کرده است. اصغری (۲۰۱۳) به‌نقل از تامکینز^۳ (۲۰۰۰) توصیف خصوصیات طرحواره‌های تصویری را مرتبط با نظام مفهومی در ذهن بشر دانسته و آنها را تحت تأثیر محیط فیزیکی و پیرامون انسان می‌داند (البته فرد سخنگو دانش تصویری خود را در سال‌های اولیه زندگی کسب و ذخیره می‌کند). مندلر (۲۰۱۴) در پژوهش خود به بررسی ابعاد سنجش طرحواره‌های تصویری پرداخته و بحث درباره تجسم و تعابیر گوناگون را در کودکان مورد بازبینی قرار داده است که این بحث را در یادداشت‌های همپ^۴ (۲۰۰۵) و وود ورد^۵ (۱۹۹۸) نیز می‌توان یافت. آنها طرحواره‌ها را بر اساس طبیعت شناختی و مبنای تجربی‌شان از جهان پیرامون دسته‌بندی کردند: طرحواره فضای، طرحواره توازن، طرحواره نیرو، طرحواره پیوستگی، طرحواره همسانی، طرحواره موجودیت، طرحواره حرکت.

۴. ضرب المثل^۶

هانک^۷ (۱۹۹۷) ضرب المثل‌ها را به عنوان نوعی عنصر با اهمیت زبانی می‌داند که ناظر بر فرایندی بسیار پیچیده هستند و آنها را در هفت حوزه و بستر مجزا از جمله ضرب المثل‌های

¹ Embodied Theory

² Conceptual Cognitive Theory

³ Tomkins

⁴ Hampe

⁵ Woodward

⁶ proverb

⁷ Honeck

رسمی، شخصی، ادبی، مذهبی، علمی، فرهنگی و شناختی تقسیم‌بندی نموده است. از آنجایی که ضربالمثل به عنوان یکی از عناصر ادبی مطرح گردیده است، دهخدا در اثر معروف خود، *لغت‌نامه دهخدا*، ضربالمثل را چنین تعریف کرده است: «ضربالمثل عبارت است از ذکر چیزی تا ظاهر شود اثر آن در غیر آن چیز؛ در ضربالمثل تا مشابهت در بین نباشد مثل صورت نگیرد و برای آن، ضربالمثل نامیده شد که شیء محل زدن واقع گردید یعنی چیزی که در آغاز امر بیان شده در ثانی مورد ضربالمثل گردیده، سپس در باب استعاره برای هر حالت یا افسانه‌ای یا صفتی جالب نظر که شکفتی در آن نیز باشد استعمال گردد» (دهخدا، ۱۳۳۰: ۳۷-۳۸). ضربالمثل‌ها جملات استعاری کوتاهی هستند که حاوی نکات، پندها و گفته‌های اخلاقی بوده و در فرهنگ و ادبیات یک ملت ریشه داشته و بهدلیل بسامد استفاده در میان مردم یک زبان به لحاظ فرهنگی ریشه‌دار هستند (آسفورد^۱، ۲۰۱۲). به طور کلی، ضربالمثل‌ها را می‌توان گفته‌های استعاری دانست که در قالب کلیشه و طرحواره‌های ذهنی پیش‌ساخته در پیکرهٔ یک زبان به عنوان راهنمای مفاهیم فرهنگی هستند. این گونه زبانی همچنین منسوب به میراث فرهنگی یک ملت بوده و در میان آحاد مردم در طی سال‌های متتمادی شکل گرفته و مورد استفاده آنان قرار گرفته است؛ ضربالمثل‌ها در میان عقاید و افکار مردم عمیقاً ریشه‌دار هستند و با قوّه تجربه و استدلال در کم شوند (گرجیان و مولونیا، ۱۹۹۹). به عقیده گری (۱۳۸۲) ضربالمثل عبارت است از گفتهٔ عامه‌پسند کوتاه که نشان‌دهندهٔ واقعیتی عام است و گاه به زبان استعاری است؛ مانند «سنگ غلتان بی آرایش است».

سیلیکا^۲ (۲۰۰۲) در مقاله‌ای با عنوان «فهم و تغییر ضربالمثل‌ها در زبان دوم» دو نظریه مهم و کاربردی را با عنوانین «زنگیره بزرگ استعاره»^۳ و نظریه «گسترده مفهوم‌بنیاد»^۴ ارائه و معرفی کرد. بر اساس دیدگاه گسترده مفهوم‌بنیاد، در ک و تفسیر ضربالمثل بر اساس فرایند حل مسئله است. در این راستا، این نظریه با حل کردن مسئله‌های کوچک‌تر در جستجوی اهداف بزرگ‌تر گوشور است. بر اساس نظریه زنگیره بزرگ استعاره، بسیاری

¹ Oxford

² Cieslicka

³ Great Chain Metaphor Theory (GCMT)

⁴ Extended Conceptual Basis Theory (ECBT)

از ساختارهای زبان به نظامهای ادراکی انسان مرتبط هستند و بیشتر شناخت انسان بر پایه روش‌های استعاری تفکر صورت می‌پذیرد. اصولی که در این نظریه می‌توان به آنها اشاره کرد عبارتند از: الف) ریشه عمیق داشتن در فرهنگ عام یک جامعه، ب) درک و تفسیر مردم تحت تأثیر اصل تطابق استعاری^۱ بوده و علاوه بر آن بخشی از میراث زبانی یک فرهنگ در شکل‌گیری نظام مفهومی بشر از پیش ذخیره گردیده است. نکته بسیار ارزشمند این سبک و سیاق^۲ را می‌توان در ضربالمثل‌هایی که مبنی بر طرحواره‌های تصویری بنا نهاده شده‌اند، یافت. در این مقاله، به طرحواره‌های تصویری معرفی شده از سوی گرین و ایوانز (۲۰۰۶) در پیکرۀ ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گونه فارسی دزفولی می‌پردازیم.

۵. گویش دزفولی

دزفولی یکی از گویش‌های جنوب غربی (نیم‌روز باختری) زبان پارسی است. گویش شوشتري نزدیک‌ترین گویش به دزفولی به شمار می‌آید. گویشوران این دو گویش مردم بومی شهرهای دزفول و شوستر می‌باشند. گویش دزفولی از بازمانده‌های زبان پهلوی سasanی است که با حوزی باستان آمیختگی‌هایی داشته است و در گذر زمان کمتر از فارسی دستخوش دگرگونی شده است. محمد معین (۱۳۹۱) در حاشیه کتاب برهان قاطع چاپ هفتم، گویش مزبور را یکی از سرشاخه‌های زبان فارسی می‌خواند. شهرستان دزفول در شمال استان خوزستان واقع شده است و طبق آمارنامه (۱۳۹۵) استان خوزستان، پر جمعیت‌ترین شهرستان شمال استان به حساب می‌آید. بنا بر نتایج سرشماری نفوس و مسکن مرکز آمار ایران، جمعیت شهرستان دزفول در سال ۱۳۹۵ برابر با ۴۴۳۹۷۱ نفر بوده است.

۵. ۱. جمع‌آوری داده‌ها

پژوهش حاضر بر اساس شیوه توصیفی- استقرایی انجام پذیرفته است و داده‌های مورد پژوهش به شیوه مطالعات کتابخانه‌ای جمع‌آوری گردیده‌اند و از آنجایی که این پژوهش

¹ Metaphorical Mapping Principle

² Register

قصد دارد داده‌هایی از پیکرۀ یک گویش بومی را بررسی کند و با توجه به این که افراد مسن‌تر، شواهد بهتری از نمایش پارامترهای موجود در یک گویش بومی را دارا هستند، از گفتار افراد در محدوده سنی تقریبی بالای چهل سال نیز استفاده شده است. این بخش از داده‌ها از طریق مطالعات میدانی از تعداد هشت نفر به ترتیب چهار نفر مرد و چهار نفر زن در سطح منطقه بر اساس ضبط مکالمات صوتی جمع آوری شده است. دو نفر از افراد گزینش شده بی‌سواد بوده و افراد دیگر در این پژوهش باسواند و دارای مدارک دانشگاهی بوده‌اند. همچنین ضربالمثل‌هایی از سه منبع معتبر دیگر تهیه گردیده‌اند که این منابع به ترتیب عبارتند از: ۱- گردآوری و تحقیق مثل‌های تاریخی دزفولی، تألیف سید محمدعلی امام (۱۳۷۳)؛ ۲- مثل‌های دزفولی و معادلات ادبی، تألیف محمدحسن عرب (۱۳۸۱)؛ ۳- فرهنگ گویش شوشتری به قلم دکتر محمدتقی فاضلی (۱۳۸۳). این منابع به صورت الفبایی تنظیم شده‌اند و در این محدوده الفبایی ضربالمثل‌هایی یافت شد که دارای طرحواره حرکتی، طرحواره فضایی، طرحواره حجم (ظرف)، طرحواره تعادل (توازن)، طرحواره قدرتی، طرحواره مهارشدنگی، طرحواره اتحاد، طرحواره موجودیت، طرحواره ارتباط، و طرحواره همسانی بودند.

۶. بحث و تحلیل داده‌ها

۶.۱. طرحواره جابه‌جایی (طرح حرکتی)^۱

یکی از انواع طرحواره‌های تصویری که انسان در ذهن خود به وجودشان قائل است، طرحواره‌های حرکتی است. انسان خود، قادر به حرکت است و افزون بر آن، حرکت اجسم را نیز مشاهده کرده و می‌تواند حرکت خود را نسبت به پدیده‌های اطراف خود درک کند، بنابراین کاملاً طبیعی است که در ذهن خود به وجود چنین طرحواره‌هایی قائل باشد و برای بسیاری از پدیده‌های انتزاعی، مسیر حرکت همراه با نقطه آغاز و نقطه پایان در نظر گیرد. عامل زمان به‌طور صریح یا ضمنی و مسیر حرکتی در طرحواره جابه‌جایی مطرح و در شکل‌گیری این ساخته‌های زبانی در نظر گرفته شده است. از سوی گرین و ایوانز

^۱ path schema

(۲۰۰۶)، ارائه این طرحواره جهت رعایت اصل اقتصاد و تعهد به عمومیت بخشی بوده است. نمونه‌ای از این طرحواره در ضرب المثل گویش دزفولی زیر آمده است:

۱. آگر دستِ م رُغْنَ داغَ، هِلش بِيُ (عرب، ۱۳۸۱: ۳۴).

/?ægardaste me rogane doga, helešbiyu./

«اگر در حال روغن داغ کردن برای برنج هستی، رهایش کن و به تعجیل بیا که این کار خیلی مهم‌تر است».

در این ضرب المثل به جابه‌جایی و حرکت به ضرورت و تعجیل اشاره شده است. به اعتقاد جانسون^۱ (۱۹۸۷)، حرکت انسان و مشاهده حرکت سایر پدیده‌ها متاخر ک، تجربه‌ای در اختیار انسان قرار داده تا طرحواره‌ای انتزاعی از این حرکت فیزیکی در ذهن خود پدید آورد و حرکت متناسب بازمان است؛ بنابراین رسیدن از نقطه (الف) به نقطه (ب) نیازمند زمانی است که می‌تواند به صورت صریح یا ضمنی در طرحواره حرکتی مطرح باشد. حال به نمونه‌ای در ضرب المثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی توجه کنید:

۲. تا شو نُرووی روز بِ جایِ نَرَسِي (ضبط مصاحبه).

/tâ šo naruvi ruz be jâiee narasi/

«تا شب به حرکت و رفتن خود در این سفر طولانی ادامه ندهی، در حرکت روزانه به جایی نمی‌رسی».

در این ضرب المثل، طرحواره مسیر و حرکت به کار رفته است و برای مفهوم‌سازی در گذر زندگی از این طرحواره استفاده می‌شود.

۶. ۲. طرحواره فضا^۲

۶. ۲. ۱. بالا-پایین^۳

یکی دیگر از انواع طرح‌های تصویری، طرحواره فضایی است. بدن انسان یک حوزه مبدأ ایده‌آل است، چرا که برای ما کاملاً آشنا است و آن را به خوبی می‌شناسیم. البته این بدان

¹ Johnson

² spatial schema

³ up-down

معنا نیست که ما از همه جنبه‌های این حوزه در درک استعاری مقصد‌های انتزاعی بهره می‌گیریم؛ اندام‌های مختلف بدن مانند سر، صورت، پاها و دست‌ها از جمله بخش‌های این حوزه هستند که به‌طور خاص در درک مفاهیم انتزاعی نقش آفرینی می‌کنند. طرحواره‌های تصوری از تجربیات دریافتی و حسی نشئت گرفته که نتیجه تعامل ما با جهان و محیط اطرافمان هستند. این امر می‌تواند بر اساس فیزیولوژی بدن در ایجاد تعامل با محیط پیرامون خود تولید مفهوم معناداری کند. این طرحواره وضعیت و موقعیت پدیده‌ها و چگونگی قرار گرفتن آنها را در یک سطح یا سطوح بالاتر و پایین تر تعیین می‌کند. نمونه‌ای از این طرحواره در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی در ادامه آمده است:

۳. بُونی کِ رُمِس گُرت لیلَش يَه دَمَه (صمیمی، ۱۳۸۳: ۷۷).

/buni ke romes garte lilaš ya dama./

«بامی که فروریخت، گردباد آن را یک‌دم است» (یعنی اتفاق بدی که افاد ناراحتی‌های آن زود از بین می‌رود)

در این ضربالمثل طرحواره پایین مدنظر است. از طرحواره‌های پایین برای مفهوم‌سازی اتفاق بد که در معنای ناراحتی است، استفاده گردیده است.

۶. ۲. جلو - عقب^۱

طرحواره‌ها یا تصویرها صرفاً به روابط مکانی مثل «بالا-پایین» محدود نمی‌شوند. این گوناگونی طرحواره‌ها بر درک استعاری ما از جهان خارج تأثیر می‌گذارند. انسان با قرار دادن خویش در موقعیت رویدادها و پدیده‌ها در وضعیتی جلوتر و یا عقب‌تر قرار می‌گیرد. این تجربیات ملموس باعث پیدایش طرحواره‌های تصویری می‌شوند که بسیاری از مفاهیم انتزاعی را به صورت تصویری در ذهن می‌سازند که این خود گویای معرفی طرحواره عقب-جلو است:

۴. نُها خَرُون چِ كَه وَتَي چِ زَحْفَرُون (فاضلی، ۱۳۸۳: ۸۹).

/noha xarun če ka vani če zahfaraun. /

^۱ front -back

«در جلوی الاغ‌ها چه کاه بگذاری و چه زعفران.» (خر چه می‌داند قیمت نقل و نبات
(دهخدا: ۷۲۶))

۵. مازش هوا خواردَه (همان، ۱۳۸۳: ۹۷).

/mâzaš havâ xorda./

«پشت (کمر) او هوا خورده است» (کنایه از این است که شخص موردنظر مدتی را به
بطالت گذرانیده و اکنون برایش سخت است که تن به کاری دهد)
در هر دو ضربالمثل طرحواره جهت عقب و جلو در رفتار آدم‌ها در موقعیت‌های
ذکر شده بیان گردیده است؛ لذا طرحواره عقب و جلو در هر دوی آنها به خوبی به کار
رفته است.

۶.۲.۳. دور و نزدیک^۱

این طرحواره یکی دیگر از طرحواره‌های تصوری است که از تعامل با محیط اطراف ایجاد
می‌شود و موقعیت مکانی انسان را از اشیای محیط اطراف خود بر اساس ساخت
استعاره‌های دوری و نزدیکی روشن و هموار می‌سازد و از این پویایی استفاده می‌کند و در
نگاشت‌های مفهومی در تجربیات روزمره انسان حضوری فعال دارد؛ مانند:

۶. دیری دوسیَّه (عرب، ۱۳۸۱: ۸۱).

/diri dusiya./

«دوری و بُعد مکان بین دو دوست، موجب ادامه دوستی است!»

۷. دِل و اِنْزِيَك بُوَو (امام، ۱۳۷۳: ۵۸).

/del vâ nezik buva./

«دل باید نزدیک باشد.» (همان، ۱۳۷۳: ۵۹)

در این ضربالمثل، طرحواره‌های دور و نزدیک به کار رفته و برای در ک بهتر این
ساخت استعاری به جایگاه محبت نیز اشاره شده که عدم حضور کسی را گوشزد یا گلایه
می‌کند.

¹ near- far

۶.۳. طرحواره مهارشدگی^۱

۶.۳.۱. حجم (ظرف)^۲

انسان به این دلیل که مفهوم حجم را از رهگذر احاطه شدن بدن خود در میان دیوارهای مسقف تجربه کرده و آموخته است و نیز، به این دلیل که اشیا را در ظرف‌ها و مکان‌هایی محاط قرار داده است، تصاویری ذهنی از مصادق‌هایی از مفهوم حجم در ذهن خود پدید آورده است زیرا تجربه احاطه شدن از هر شش سو را از سر گذرانده است، بنابراین برای برخی مفاهیم موجود در زبان نیز به حجم قائل می‌شود تا استعاره مفهومی که «حالات‌ظرف هستند» به وجود آید و اجازه کاربرد پیدا کند. گویشوران زبان‌های مختلف، ابزاری را برای حجم بخشیدن به پدیده‌های انتزاعی به کار می‌برند. مثال‌های زیر گویای روشن این مطلب هستند:

۸. طاس خوبه که ماس خوبه (فاضلی، ۱۳۸۳: ۹۲).

/tâs xuba ke mâs xuba./

«اگر ظرفی را برای درست کردن ماست از آن استفاده می‌کنیم تمیز و سالم باشد درنتیجه می‌توان ماست خوبی در آن درست کرد» (به فردی اشاره دارد که در خانواده و محیط مناسبی پرورش یافته و درنتیجه دارای تربیت پسندیده و مناسبی است)

۶.۳.۲. داخل-خارج^۳

یکی از تجاری که انسان با آن رویه رو می‌باشد، مکان‌هایی است که دارای حجم بوده و می‌توانند نوعی ظرف تلقی شوند. بدن انسان نوعی ظرف دارای حجم در نظر گرفته می‌شود و درنتیجه طرحواره‌های انتزاعی از اجسام فیزیکی در ذهن پدید می‌آیند. از سویی دیگر، اجسام اشاره به درون و بیرون ظرف هم دارای شرایط تضمین هستند، از جمله می‌توان به عبارت‌هایی مانند «غرق شده» و یا «از فکر بیرون بیا» اشاره کرد که خود نمونه‌ای از تقابل طرحواره موجود بوده که در نمونه‌های انتزاعی و استعاری گفتار به کار می‌رود. به نمونه زیر توجه کنید:

¹ control scheme

² containment schema

³ in-out

۹. رنگ ریم بین احوال آدلِم پُرس (عرب، ۱۳۸۱: ۸۴).

/range rima bin?ahvâl?adelom pors. /

«به رنگ چهره‌ام نگاه کن، تابه‌حال درونی‌ام پی بیری» (کنایه‌ای است از ظاهر انسان که انعکاس و جلوه‌ای از اندرون اوست)

در این ضربالمثل طرحواره «داخل» و «بیرون» به کاررفته است.

۱۰. دیگه آجلدِ جومه (فاضلی، ۱۳۸۳: ۹۰).

/diga a jel'd e juma darumada/

«دیگر از جلد جامه بیرون آمده است» (یعنی به قدری عاصی شده است که به اصطلاح به سیم آخر زده است)

در این ضربالمثل طرحواره «خارج» به کار رفته است. جلد ظرف است و «طاقت انسان بیرون می‌آید» مظروف آن است.

۶.۳.۳. پر - خالی^۱

این طرحواره جزو طرحواره‌های حجمی است. انسان در تجربه با محیط پیرامون خود با ظرف‌هایی که پر یا خالی هستند، نوعی طرحواره انتزاعی را پدید می‌آورد. دلی که پر از غصه است و پس از گریه کردن از غصه خالی می‌شود، نمونه بارزی از تجربیات روزمره ما از جهان پیرامون است؛ مانند نمونه زیر:

۱۱. هی که بینی تَنگَش پُره (فاضلی، ۱۳۸۳: ۱۰۵).

/hey ke bi ni tofangaš pora/

(به شخص عصبانی و حاضر به جنگ گفته می‌شود)

در این طرحواره واژه «پر» به کاررفته است. تنگ‌ظرفی پر از تیر بوده که آماده رزم است.

۱۲. دا خوتَ پتی کن. (ضبط مصاحبه)

/dâ xotâ pati kon./

«مادر! با فریاد کشیدن، نهاد خود را که پر از درد و غصه است خالی کن.»

¹ full-empty

در این طرحواره واژه «پتی» (خالی کردن) به کار رفته است و برای تخلیه غم و غصه از نهاد انسان کاربرد دارد.

۶. ۴. طرحواره تعادل (توازن)^۱

شم زبانی انسان در حیطه تجربه و مفاهیم استعاری برمبنای ارتباط فیزیکی و فرهنگی محیط پیرامون سخنگویان در ک می شود؛ بر همین اساس، انسان‌ها برای برانگیختن انگیزه شناختی خود مجموعه‌ای از استعاره‌های مرتبط در ذهن خود ایجاد می‌کنند؛ برای نمونه انسان مفهومی از تعادل را از سال‌های اولیه زندگی خود می‌آموزد (از جمله راه رفتن، بازی‌های دوران کودکی و نوجوانی همچون لی لی کردن و یا راه رفتن بر روی ریل قطار) و از این تجارب گذشتئ خویش مفهوم ذهنی ای را می‌سازد و به سمت خلق طرحواره‌ای به نام توازن پیش می‌رود. از جمله ضربالمثل‌هایی را که می‌توان در این مورد به عنوان نمونه مطرح کرد عبارتند از:

۱۳. هرچی گشتی در کنی (فاضلی، ۱۳۸۳: ۹۵).

/har če košti doro koni. /

«هر چیزی که می‌کاری، درو می‌کنی.»

۱۴. گو به گو گرددنه (همان، ۱۰۱).

/go be go kardana. /

«گاو به گاو کردن» (یعنی مقابله به مثال کردن در معادله، یعنی یک دختر داده‌اند و یک دختر گرفته‌اند)

۱۵. دوشک شکن، باب یکن (همان، ۱۰۷).

/do šakšaken babe yaken. /

(این‌ها مانند دو جغجغه‌اند که با یکدیگر متناسبند در مورد دو دوست و یا زن و شوهر گفته می‌شود که اگرچه معايب مشترکی دارند ولی با هم جورند)
در این ضربالمثل‌ها به تعادل و توازن اشاره شده است.

^۱ balance -schema

۶.۵. طرحواره قدرتی^۱

گاه اهل زبان برخی پدیده‌های انتزاعی و رخدادهای زندگی را به چشم مسیری می‌نگرند که در حال طی کردن آن هستند. طرحواره‌های قدرتی آن هنگام مطرح می‌شوند که بر اساس تجربیات عینی افراد در مسیر این حرکت، مانعی قرار گیرد. در چنین حالتی ممکن است مانع مذکور قابل عبور نباشد و حرکت در مسیر، قطع شده و فرد متوقف گردد. به نمونه‌ای از این طرحواره در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی اشاره می‌کنیم. این طرحواره در ضربالمثل‌های موجود شرق گیلان نیز یافت شده است (روشن، ۱۳۹۲: ب).

۱۶. کارِ زوری صُوری (فاضلی، ۱۳۸۳: ۹۸).

/kare zuri suri./

(کسی را وادر به انجام کاری کنند صوری است، عمقی و از ته دل نیست)
در این ضربالمثل به قدرت و زور اشاره شده است.

۶.۵.۱. نیروی مقابل^۲

انسان در روند زندگی خود با دو نیروی متصاد که در برابر هم قرار گرفته و در برخورد با یکدیگر به مثابه سدی عظیم هستند روبروست که هیچ یک از این طرفین نمی‌تواند دیگری را از صحنه کارزار حذف و یا خارج کند. سخنگوی زبان با استفاده از این طرحواره انتزاعی به گسترش معنی در برخورد، کش و برهم کش رفتاری درخور این مفهوم ذهنی می‌پردازد و از آنجایی که این طرحواره در پردازش مفاهیم در ذهن فرد سخنگو کنترل شده و او را به سمت خلق یک تصور ذهنی هدایت می‌کند، می‌توان آن را همان طرحواره نیروی مقابل نام نهاد؛ مانند:

۱۷. دست بالا دست هِه (ضبط و صوت).

/dast ba la dast he./

(کسی در برابر تو و رفتارهای تو نیز وجود دارد)

¹ force schema

² counter force

۱۲۸ / بررسی طرحواره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی

۱۸. تُنِدِ مَكْو، تَحْلِ نَفَّمِي (عرب، ۱۳۸۱: ۶۳).

/tond magu tahl nafami. /

(حرف تند و با خشونتی به کسی مَكْو تا جواب تلخی نیز نفهمی)

۱. ۶. ۲. توانایی^۱

هنگام کاربرد این گونه طرحواره‌ها، انسان تجربه‌ای از مواجه شدن با موقعیت‌های مختلفی دال بر وجود یا عدم وجود نیرو و توانایی در درون خود احساس می‌کند و از آنجاکه طرحواره‌های تصوری از بدن مند شدن^۲ تجربه نشئت می‌گیرند، این تجربه نیز از تعامل با اشیای اطراف ناشی می‌شود؛ مثلاً انسان می‌تواند اسلحه را از روی زمین بلند کند و با آن به هدف مشخص شده شلیک کند، اما توانایی بلند کردن یک کوه را ندارد. همین امر موجب ساخت و خلق یک طرحواره به نام طرحواره توانایی در ذهن انسان می‌شود؛ یک پدیده انتزاعی در ذهن با پدیده عینی قیاس شده و باعث ایجاد مفهومی در ذهن فرد سخنگو می‌گردد. در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گونه دزفولی این گونه طرحواره را می‌توان یافت.

۱۹. دَسَى كَه نَتَرِى گَزِى بَوْسِىش (عرب، ۱۳۸۱: ۷۸).

/dasi ke natari gazi, buseš. /

«اگر توانایی گزیدن دستی را نداری، آن را ببوسی بهتر است.»

۲۰. أَرَهَمِ بَلْبُلُونْ مِيَوْ خَوَرِ بَيْلِنْ، بَرَگِ بَدَرَخَتَا نَمَهَشْتَنْ (عرب، ۱۳۸۱: ۳۵، ۳۲).

?ar hame bolbolun miva xarbiden barge be deraxta namheşten. /

«اگر همه بلبلان میوه‌خوار بودند، برگی به درختان باقی نمی‌ماند» (کنایه از این که

همه کس قادر به انجام هر کاری نیست)

۲۱. هَمْ تَرَ دِرَهَمْ تَرَ دَوْزَ (عرب، ۱۳۸۱: ۱۲۸).

/ham taradera, ham taraduza. /

«هم می‌تواند بدرد و هم می‌تواند بدوزد» (در مورد کسی به کار می‌رود که هم قدرت

فتنه‌انگیزی و هم توانایی اصلاحگری دارد)

ضربالمثل‌های اشاره‌شده به توانایی و عدم توانایی قدرت فرد اشاره دارند.

¹ enablement schema

² embodied

۶.۳.۵. جذب^۱

یکی دیگر از طرحواره‌های تصویری که از تجربه پیش مفهومی و بدنمند نشست می‌گیرد طرحواره جذب است. این طرحواره می‌تواند به فهم و درک ساختار مفاهیم انتزاعی در جذب شیء به سمت شیء دیگر تأثیرگذار باشد و با کمک تأثیر این نیروی واردشده به ظهور برسد. برای نمونه می‌توان قانون جاذبه «نیوتون» یا جذب محبت توسط اخلاق نیکو و یا جذب آهن به آهن ربا را مثال زد. به نمونه‌های اشاره شده در زیر توجه می‌کنیم:

۲۲. هر جا آشِ ای فرآش. (عرب، ۱۳۸۱: ۱۲۲)

/har ja âša farâša. /

«هرجایی که سفره‌ای گسترده باشد، او خود را فراش آن محل می‌داند. (به فردی گفته می‌شود که در تمام کارها چه به او مربوط باشد و یا نباشد دخالت کرده و تنها جذب سفره و یا موقعیت خاص می‌شود؛ فرد مداخله‌جو را گویند که به جهت جذایت‌های موجود به سمتی سوق پیدا می‌کند که گاهی به وی مربوط نبوده ولی در هر وضعیت به دخالت خود ادامه می‌دهد)

۶.۴. انسداد (مانع)^۲

طرحواره انسداد از تجربه انسان در مسیری که با آن مواجه شده تصویری انتزاعی ساخته و از تجاری که از ویژگی‌های ساختاری مختلفی از جمله فیزیکی، زیستی و شناختی اوست، تأثیر می‌پذیرد؛ بر همین اساس، این طرحواره‌ها بر پایه این تجارب شکل می‌گیرند و به ذخیره شدن ساخت تصویری در ذهن فرد گویشور می‌انجامند و در ادامه، حصول شناخت را در ذهن فرد سخنگو در پی خواهند داشت؛ برای نمونه می‌توان برخورد شیء با شیء دیگر و کوبیدن میخ به سطحی محکم مانند یک دیوار را مثال زد. به نمونه زیر در ضرب المثل اشاره شده دقت می‌کنیم:

۲۳. آخرِ شُوخی اول دعوا (فاضلی، ۱۳۸۳: ۱۰۰).

/axer šoxi?awale daawa./

¹ attraction

² blocking

۱۳۰ / بررسی طرحواره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی

«آخر شوخی کردن اول دعواست» (هشداری است به بعضی افراد که بیش از اندازه شوخی می‌کنند و حد نگه نمی‌دارند؛ دعوا نوعی مانع برای جلوگیری از شوخی کردن بیش از اندازه محسوب می‌شود)

۶.۵. مقاومت^۱

طرحواره مقاومت را می‌توان آخرین نوع از طرحواره‌های مطرح شده در این بخش دانست. تجربه افراد در مقاومت کردن و یا مقاومت در برابر نیروی وارد شده از شیء به شیء دیگر، باعث می‌شود که انسان به‌طور انتزاعی برای پدیده مورد مشاهده در اطراف خویش مفهومی مبنی بر مقاومت قائل شود. برای نمونه مقاومت یک ملت در برابر دشمنان خود و مقاومت دیواره سد در برابر آب تجمعی شده جزو مفاهیمی هستند که در ذهن بشر ظاهر شده و از تجربه‌های حسی انسان مشتق می‌شوند و با این تجربه‌ها رابطه دارند؛ مانند:

۲۴. نَ بَنْدِيُّمْ كِبِرُّمْ، نَ چُووِيُّمْ كِه إِشْكُّمْ. (ضبط مصاحبه)

/na bandiyem keborom, na čuviyem ke eškom. /

«نه طنابی هستم که کسی بتواند آن را ببرد و نه چوبی هستم که کسی توان شکستن آن را داشته باشد» (این ضربالمثل، بر مقاومت و تحمل سختی‌ها تأکید و اشاره داشته و از این رو یک مفهوم‌سازی انتزاعی را در گویشوران این منطقه پدید آورده است)

۶.۶. طرحواره اتحاد^۲

۶.۶.۱. اتحاد

انسان روزانه با مواردی از به‌هم‌پیوستگی و یکی شدن اشیا با همدیگر در محیط پیرامون خود مواجه می‌شود؛ از جمله می‌توان به پیوند چند آبرفت به رودخانه، پیوند افراد با همدیگر و اتحاد چند کشور با یکدیگر اشاره کرد؛ از این‌رو انسان با کسب تجربه‌های مادی خود از جهان خارج به سمت ساخت مفاهیم انتزاعی سوق پیدا می‌کند و با گسترش آنها، طرحواره‌هایی در ذهن خود تولید کرده و در گفتار روزمره خویش به‌خوبی به نمایش می‌گذارد. برای نمونه می‌توان مورد زیر را بیان کرد:

¹ resistance schema

² unity schema

۲۵. کَلَند و گُوپِين که مِه هوش اُفتاد هله به هله دَر نمرون. (ضبط مصاحبه)

/ Kaland u kopinke me houšoftid, hala be ha la darnamroven. /

«اگر کلند و کوپین (ابزارهای بنایی) در خانه‌ای با هم وارد شوند، زمان طولانی طول خواهد کشید تا دوباره آرامش به خانه و صاحبان خانه برگرد» (این ضربالمثل به اتحاد کلند و کوپین اشاره دارد)

۲.۶.۶ جزو کل^۱

آخرین گونه از انواع طرحواره اتحاد طرحواره جز-کل می‌باشد. از آنجایی که تجربه انسانی رابطه بسیار نزدیکی با مفاهیم و اشیای اطراف خود، که نشانگر ویژگی‌های کل به جز هستند، دارد، انسان‌ها به ساخت ذهنی روی می‌آورند و طرحواره‌ای خلق کرده که کمک شایانی در درک مفاهیم اطراف خواهد کرد (مانند مشاهده ریشه و برگ گیاهان، به عنوان جزئی از کل گیاه، درب خانه، به عنوان جزئی از کل خانه و هر کدام از اعضای بدن به عنوان جزئی از کل بدن). این طرحواره نیز در ضربالمثل‌های موجود شرق گیلان نیز یافت شده است (روشن، ۱۳۹۲ ب؛ مانند):

۲۶. تِکه ش پی نید (ضبط مصاحبه).

/ tekeša penid. /

«بند زیرشلواری او را اندازه گرفت» (کنایه از نقطه ضعف فرد اشاره شده دارد؛ در اینجا

(تکه) جزئی از کل شلوار می‌باشد)

۲۷. چالاش وَرَزَید. (صمیمی، ۱۳۸۴: ۹۰)

/ ča laša varzanid/

«پارچه‌های شلوار خود را بالا کشید» (در این ضربالمثل به «پارچه» بخش پایینی شلوار

به عنوان «جزء» از کل شلوار اشاره گردیده است)

۲۸. کی جُومَهْ دُخت؟ وان کِه يقَنَهْ دُخت. (ضبط مصاحبه)

/ ki jomana doxt, van ke yagana doxt. /

^۱ part- whole

۱۳۲ / بررسی طرحواره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی

«چه کسی پیراهن را دوخت آن کسی که یقه را به پیراهن دوخت» (در این ضربالمثل «پیراهن» به عنوان کل مجموعه و «یقه» جزئی از کل محسوب شده است)

۶.۷. طرحواره ارتباط^۱

دنیای پیرامون ما از ارتباطات انسانی (مانند رابطه معلم با شاگرد خود، ارتباط فرزند با والدین خود، داشتن ارتباطات عاطفی و فیزیکی) و پیام‌هایی که حاوی عبارات مستقل زبانی هستند، پرشده است، و انتقال پیام در آن از گوینده به شنونده به طرق مختلف انجام گردیده است. این ارتباطات باعث به وجود آمدن طرحواره ارتباط در ذهن گویشور می‌گردد و ساخت و به کارگیری آنها، نشان‌دهنده رایج بودن این مفهوم در ارتباطات انسانی است؛ مانند:

۲۹. دل و دینت پیوم یکی نی. (ضبط مصاحبه)

/delo deinet peyom yeki ne./

(در ارتباط با فرد گوینده «دل و دینت» یعنی آن چیزی در نیت و قلب و زبان که با هم باید در یک جهت باشند، هم‌سو نبوده‌اند. این ضربالمثل به هم‌سو نبودن و عدم ارتباط دل و زبان اشاره دارد.)

۶.۸. طرحواره همسانی^۲

انسان‌ها در زندگی روزمره‌شان همواره با تجربه‌هایی روبرو هستند که از ویژگی‌های یکسان و تشابه‌هایی برخوردارند؛ مانند تشابه عاطفی، رفتاری، گفتاری و ظاهری. به این ترتیب ذهن انسان از طریق مشاهده و درنتیجه تعامل با جهان و محیط اطراف، در جهت ساخت طرحواره همسانی به صورت انتزاعی فعال گردیده و باعث ظهور آنها در ساخت‌های زبانی و گفتار سخنگویان زبان می‌گردد.

۳۰. گُلشون آیَ قماشن. (ضبط مصاحبه)

/kolšun?a yaqomašen./

¹ contact scheme

² consistency scheme

«همه آنها از یک جنس هستند» (یعنی دارای خصوصیات مشابهی می‌باشند)

۳۱. تَرَّ بِ تِيرَشْ بَرَّ، پِيَازْ بِ رِيَشَشْ بَرَّ. (ضبط مصاحب)

/ tara be tiraše bara, piya^z be rišaše bara/.

«تره به تیره خود شباهت دارد و پیاز به نوبه خود به ریشه و منشأ خود تشابه و همسانی

دارد»

این ضربالمثل‌ها به همسانی و شباهت افراد از نظر اخلاقی و رفتاری اشاره دارند.

۱.۹. طرحواره موجودیت^۱

یکی دیگر از نمونه‌های طرحواره، طرحواره موجودیت است. فرد گویشور با استفاده از محیط پیرامون خود درمی‌یابد که اشیا دارای یک سری مختصات و ویژگی‌هایی هستند که آنها را از دیگر موجودات زنده متفاوت نموده است. این خصوصیت‌ها می‌توانند بویایی، شنیداری، حس لامسه و حتی چشیدن را شامل شوند. این ویژگی‌های مختلف اشیا در اطراف انسان، باعث خلق و ساخت طرحواره موجودیت در ذهن فرد گوینده گردیده و به صورت انتزاعی گسترش می‌یابد. به نمونه‌هایی از این قبیل طرحواره اشاره می‌گردد:

۳۲. دُخْتَرْ حُسْنِشِ جُهَازِش. (ضبط مصاحب)

/doxtar hosneš johazeš/

«حسن و زیبایی دختر بهترین جهیزیه برای او است» (در این ضربالمثل حسن و زیبایی ظاهری و باطنی دختر به عنوان شیء در نظر گرفته شده که می‌توان آن را به عنوان سرمایه وی تلقی کرد)

۳۳. تَشْتِ رِسوَيِيَ أَرَى بُونُ افْتِيدَه. (ضبط مصاحب)

/tašte rosvoee?a ree boon?oftidah/

«تشت رسایی از روی پشت‌بام به پایین افتاده است» (در این ضربالمثل، رسایی که یک امر ذهنی - انتزاعی محسوب می‌شود، به عنوان یک شیء در نظر گرفته شده و اشاره به بی‌آبرویی دارد)

۳۴. دِل اشْكَسَنَه هِيجْ بَنَدْ زَنِي نَتَرَه بَنَدْ زَنَه. (ضبط مصاحب)

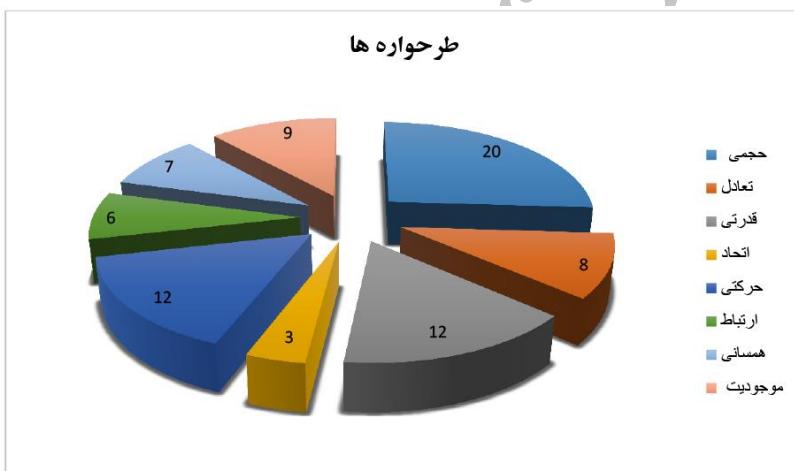
/dele eškasanahec^v band zaninatara band zana/

¹ existence scheme

«دل شکسته‌ای را هیچ رفوگری نمی‌تواند رفوگری کند» (قلبی که شکست به سختی می‌توان آن را دوباره به دست آورد)

در این ضربالمثل، دل به منزله یک قوری یا جام در نظر گرفته شده است که شکسته می‌شود و هیچ کس نمی‌تواند آن را دوباره بازیابی کند)

در این پژوهش، با در نظر گرفتن مقوله‌بندی ما از جهان خارج و یافتن شباهت‌ها و همسان‌سازی در فرایند انتزاعی بودن، رفتاری مبتنی بر کارکرد ضربالمثل‌ها و ارتباط آنها با محیط پیرامون آنها توصیف گردید. پس از بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌ها، میزان فراوانی طرحواره‌های موجود در ضربالمثل‌های شمال خوزستان در گویش دزفولی به دست آمد.

شکل ۱: میزان فراوانی طرحواره‌های موجود در گویش دزفولی

توزیع کلی میزان فراوانی طرحواره‌های یافت شده در پیکره زبانی ضربالمثل‌های دزفولی در قالب طرحواره‌های تصویری گرین و ایوانز (۲۰۰۶) در نمودار دایره‌ای بالا نشان داده شده است. در این نمودار نشان داده می‌شود که طرحواره حجمی از مجموع کل طرحواره‌های یافت شده تعداد بیشتری را به خود اختصاص داده است در حالی که طرحواره اتحاد تنها ۳ نمونه از این آمار را به خود اختصاص داده است. این نتیجه گیری بیانگر این نکته است که گویشوران دزفولی بیشتر از طرحواره‌های حجمی در ضربالمثل‌های رایج خود استفاده می‌کنند.

۷. نتیجه‌گیری

در این مقاله کوشش شده است تا براساس دیدگاه گرین و ایوانز (۲۰۰۶) ضرب المثل‌های گویش دزفولی و همچنین چگونگی معرفی بهینه مفاهیم تصویری بررسی شوند و صحت این مدل مورد سنجش قرار گیرد. پس از بررسی شواهد مشخص گردید که ضرب المثل‌ها در گویش دزفولی شمال خوزستان از کفايت لازم در قالب کلی طرحواره موجود در مدل مطرح شده از طرف گرین و ایوانز (۲۰۰۶) برخوردار هستند. به دنبال جمع آوري و بررسی شواهد، نتایج زیر به دست آمد:

- نگرشی که در این مقاله به عنوان مبنای طرحواره مفهومی مطرح گردید، امکان توجیه شواهد موردنظر در معنی‌شناسی شناختی را فراهم می‌آورد.
- طرحواره‌ای که جانسون (۱۹۸۱) به عنوان یکی از ساخت‌های مفهومی موردنظر معنی‌شناسان شناختی مطرح کرد، از اعمال و رفتارهای محیط پیرامون نشئت گرفته و باعث ساخت مفهومی بنیادی نگردیده و همچنین برای اندیشیدن درباره امور انتزاعی تر به کار رفته است. در شواهد مشاهده شده، درصد فراوانی طرحواره حجمی نسبت به سایر طرحواره‌ها قابل توجه بوده است.
- با بررسی طرحواره‌های مورد مطالعه مشخص شد که در مقوله‌بندی ما از جهان خارج، طرحواره همسانی بر اساس بسامد دارای مقبولیت بیشتری است؛ همچنین مشخص شد که شباهت‌ها و همسان‌سازی‌ها با توجه به انتزاعی بودن آنها قابل توجیه می‌باشد.
- از شواهد به دست آمده می‌توان نتیجه‌گیری کرد که ابزار اصلی کنش انسان در طبیعت، دسترسی بی‌واسطة او به بدن خود است؛ در بسیاری از استعاره‌های مفهومی، انسان‌ها برای درک امور انتزاعی از مفاهیم مربوط به بدن استفاده کرده‌اند که این ویژگی درداده‌های جمع آوری شده مشهود است.
- با بررسی شواهد یافتشده، طرحواره اتحاد کمترین فراوانی را در ضرب المثل‌های بررسی شده دارد که این منجر به ساخت انتزاعی امور در قالب گستردگی مفهومی استعاره‌ای شده است.

تمام شواهد بررسی شده در این مقاله نشان می‌دهد که تعامل تجربه و محیط پیرامون، موقعیت‌های جغرافیایی، سبک و سیاق زندگی، تعامل با حیوانات، عناصر محیط‌زیست آدمی و کسب‌وکار و تجارت می‌تواند در شکل‌گیری طرحواره‌های انتزاعی و در شکل‌گیری ضربالمثل‌ها و استعاره‌های مفهومی نقش ارزنده‌ای را در گفتار مخاطبان ایفا سازد.

منابع

- افاشی، آریتا. (۱۳۹۰). «نگاهی به معنی‌شناسی شناختی». برگرفته در تاریخ ۲۰ اردیبهشت <<http://lingoistica.com/articles>>. ۱۳۹۱
- امام، سید محمد علی (۱۳۷۳). مثال‌های تاریخی دزفول. دزفول: همراه.
- خلف تبریزی، محمد حسین (۱۳۳۵). برهان قاطع. ویراسته محمد معین. تهران: امیرکبیر
- دبیر مقدم، محمد (۱۳۷۸). زبان‌شناسی نظری: پیدایش و توکوین دستور زایشی. تهران: سخن.
- دهخدا، علی اکبر (۱۳۳۰). لغتنامه دهخدا. تهران: دانشگاه تهران.
- روشن، بلقیس (۱۳۹۲الف). مقدمه‌ای بر معناشناسی شناختی. تهران: نشر علم.
- روشن، بلقیس (۱۳۹۲ب). در مبنای طرحواره‌های استعاره‌های موجود در ضربالمثل‌های شرق گیلان. زبان شناخت. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. سال چهارم. پاییز و زمستان. شماره ۲ (پیاپی ۸).
- سوسور، فردینان (۱۳۷۸). دوره زبان‌شناسی عمومی. ترجمه کوروش صفوی. تهران: هرمس.
- صمیمی، احمد صادق (۱۳۸۴). فرهنگ واژگان: گویش دزفولی. تهران: نشانه.
- عبدالکریمی، سپیده (۱۳۹۳). فرهنگ توصیفی زبان‌شناسی شناختی. تهران: نشر علمی.
- عرب، محمد حسن (۱۳۸۱). مثال‌های دزفولی، معادلات ادبی. دزفول: افهام.
- فاضلی، محمد تقی (۱۳۸۳). فرهنگ گویش شوشتری. تهران: پارینه.
- گری، مارتین (۱۳۸۲). فرهنگ اصطلاحات ادبی (در زبان انگلیسی). ترجمه منصوره شریف‌زاده. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

- Asgari, Tayebeh (2013). "The Study of Image Schemas in Hafez Poems: Cognitive Perspective". *International Journal of Language and Linguistics*. vol 1. No 4. pp.182-190.
doi:10.11648/j.ijll.20130104023.
- Cieslika, Anna (2002)."Comprehension and Interpretation of Proverbs in L2". *Stydia Anglici Posnaniensia*. 37. pp.173-200.
- Evans,Vyvyan & Melanie Green (2006). *Cognitive Linguistics: An Introduction*. Edinburgh University Press.
- Gorjian, Bahman & Molina, Synlett (Tr.) (1999). *The Concise Dictionary of Proverbs*. J. Simpson (ed.).Oxford University Press.
- Herskovits, Annette (1986). *Language and Spatial Cognition: An Interdisciplinary Study of the Prepositions in English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Honeck, Richard P. (1997)."A Proverb in Mind: The Cognitive Sciences of Proverbial Wit and Wisdom". Mahwah, NewJersey: Lawrence Erlbaum Associate, Inc.
- Johnson, Mark. (1987). *The Body in Mind: The Bodily Basis of Meaning, Imagination, and Reason*. The University of Chicago Press.
- Krzeszowski, Tomaz P. (1993). *The Axiological Parameter in Perconceptual Image Schemata*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Lakoff, George & Mark Johnson (1980). *Metaphors we Live by*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Lakoff, R. (1990). "Extract from Language and Women's Place". *The Feminist Critique of Language: A Reader*. D. Cameron (ed.). London & New York: Routledge. pp. 221-234.
- Langacker, Ronald W. (1987). *Foundations of Cognitive Grammar*. vol 11. Standford, CA: Standford University Press.
- Mandler, Jean M. (2004). *The Foundation of Mind: Origins of Conceptual Thought*. Oxford University Press.
- Mandler, Jean M. & Cristobal Pagan Canovas (2014). "On Defining Image Schema". *Language and Cognition*. Available on CJO2014.
doi:10.1017/langlog.2014014.
- New Oxford American Dictionary(2012) (3rd Edition). Reference Type: *English Dictionary*. Current Version: Oxford Dictionary of English (3rd Edition).

- Rohrer, T. (2006). "Three Dogmas of Embodiment: Cognitive Linguistics as a Cognitive Science". *Cognitive Linguistics: Current Applications and Future Applications*. R. Dirven, G. Kristiansen & M. Achard (eds.). Berlin/New York: Mouton de Gruyter.
- Sweetser, Eve (1990). *From Etymology to Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Talmy, Leonard (2000). *Toward a Cognitive Semantics* (2 vols). Cambridge, MA, MIT Press.
- Tomkins, Penny & James Lawley (2000). "Metaphors in Mind". Transformation Through Symbols Modelling Developing Company Press.
- Yu, Ning (2003). "Chinese Metaphors of Thinking". *Cognitive Linguistics*. pp. 14-2/3.
- Ziemke, Tom, Jordan Zlatev & Roslyn M. Frank (eds.) (2007)."Body, Language, and Mind: Embodiment". Berline: Mouton de Gruyter.